

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

9 juli 2001

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

– van de heer Johan Malcorps –

betreffende bijsturing van de milieubeleidsovereenkomst Afvalbanden

VERSLAG

**namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening
uitgebracht door de heer Jos Bex**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Jacques Timmermans.

Vaste leden :

de heren Gerald Kindermans, Jan Laurys, Erik Matthijs,
Jef Van Looy ;

de heer Jacques Devolder, mevrouw Dominique Guns, de
heren Patrick Lachaert, Paul Wille ;

de heer Jean Geraerts, mevrouw Marleen Van den Eynde,
de heer Frans Wymeersch ;

de heren Jacques Timmermans, Bruno Tobback ;

mevrouw Isabel Vertriest ;

de heer Jos Bex.

Plaatsvervangers :

de heer Jos De Meyer, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever,
mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche, de heer Mark
Van der Poorten ;

de heren Louis Bril, Marc Cordeel, mevrouw Anny De
Maght-Aelbrecht, de heer Gilbert Van Baelen ;

mevrouw Niki De Gryze, de heren Julien Librecht, Jan
Penris ;

de heren Jacky Maes, Jan Van Duppen ;

de heer Johan Malcorps ;

de heer Herman Lauwers.

Zie :

780 (2000-2001)

– Nr. 1 : Voorstel van resolutie

– Nr. 2 : Amendementen

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening besprak op 28 juni 2001 het evaluatieverslag over de milieubeleidsovereenkomst Afvalbanden van 14 januari 2000.

Het evaluatieverslag werd door mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, meegedeeld in uitvoering van artikel 12 van het decreet van 15 juni 1994 betreffende de milieubeleidsovereenkomsten, dat bepaalt dat de partijen jaarlijks bij het Vlaams Parlement verslag uitbrengen over de uitvoering van de overeenkomst. Indien het Vlaams Parlement binnen een termijn van 45 dagen na ontvangst bij resolutie of bij met redenen omklede motie bezwaar maakt tegen de milieubeleidsovereenkomst, zegt het Vlaams Gewest de overeenkomst op.

Op 5 juli 2001 besprak de commissie het voorstel van resolutie van de heer Johan Malcorps betreffende bijsturing van de milieubeleidsovereenkomst Afvalbanden.

I. TOELICHTING VAN HET EVALUATIE- VERSLAG

– Algemeen

De commissieleden hebben het evaluatierapport van OVAM en de rapportering van de vzw Recytyre ontvangen. De heer Geert De Roover van de openbare afvalstoffenmaatschappij OVAM, dienst Selectief ingezamelde stromen (SIS), licht het evaluatieverslag toe.

– Vzw Recytyre

Overeenkomstig artikel 6, § 5, van de milieubeleidsovereenkomst (MBO) werd de afvalbeheerorganisatie vzw Recytyre opgericht. Via Recytyre worden de eindverkopers geresponsabiliseerd om de aanvaarde afvalbanden mee te geven met gehomologeerde operatoren. De eindverkoper kan hiervoor een bijdrage aanrekenen. Uiteindelijk beslissen de eindverkopers (de garagisten en bandencentrales) zelf met wie de afvalbanden worden meegegeven. De eindverkopers werden via diverse mailings hiervan op de hoogte gebracht. Een centraal systeem voor de inzameling, zoals bijvoorbeeld het inzamelsysteem voor batterijen, is er niet.

De homologatie van de operatoren gebeurt via een extern bureau. Een norm werd opgesteld waaraan de operatoren dienen te voldoen. In de norm wor-

den onder meer eisen gesteld op het vlak van de vergunningstoestand, documentenbeheer (facturen, afhalingsbonnen, enzovoort), procesbeheersing, sortering, opslag en dergelijke. De homologatie geldt voor een periode van drie jaar. Tussentijdse opvolgingsbezoeken worden uitgevoerd. Van de gehomologeerde operatoren krijgt Recytyre de meeste gegevens die nodig zijn voor de rapportering in het kader van de milieubeleidsovereenkomst.

Momenteel wordt er door Recytyre geen ophaling van afvalbanden voorzien op de gemeentelijke containerparken. De gemeenten rekenen vaak retributies aan en betalen hiermee de ophaler die ze zelf hebben aangewezen.

– Resultaten

Uit het rapport van Recytyre blijkt dat een inzamelpercentage van meer dan 100 percent werd bereikt. Dit is een gevolg van het niet congruent zijn van de teller en de noemer van het inzamelpercentage. In de noemer zijn bijvoorbeeld uitsluitend banden voor de vervangingsmarkt opgenomen. De banden die werden ingezameld, kunnen evenwel ook afkomstig zijn van het slopen van voertuigwrakken. De betrokken sector vertegenwoordigt ook niet de hele markt.

De doelstelling inzake nuttige toepassing (65 percent) werd wel gehaald. Het behalen van de doelstelling inzake loopvlakvernieuwing (25 percent) kon niet worden aangetoond. Wegens de positieve economische waarde zullen de afvalbanden die in aanmerking komen voor loopvlakvernieuwing volgens de spreker meestal niet worden meegegeven met de gehomologeerde operatoren. Dit heeft als gevolg dat Recytyre hier weinig gegevens over heeft.

– Aanbevelingen

Het evaluatierapport eindigt met een aantal aanbevelingen. Het toepassingsgebied van de milieubeleidsovereenkomst moet worden uitgebreid, zodat het overeenkomt met het toepassingsgebied van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer (Vlarea). Dit is zeker van belang indien er een fonds wordt opgericht.

Inzake preventie dienen bindende afspraken met de sector te worden gemaakt. Die moeten toelaten een idee te krijgen van wat reeds is gerealiseerd en wat eventueel nog mogelijk is.

De inzameling en verwerking van afvalbanden dient vanuit Recytyre beter te worden gestuurd. Het opzetten van een fonds kan hiertoe bijdragen en maakt het eveneens mogelijk om meer controle uit te oefenen.

Inzake verwerking van afvalbanden moeten doelstellingen inzake recyclage worden bepaald. Ook over loopvlakvernieuwing moet meer informatie beschikbaar worden gesteld.

Op het vlak van controle moet de overheid de nodige middelen krijgen.

II. BESPREKING VAN HET EVALUATIE-VERSLAG

– Algemeen

Volgens mevrouw *Vera Dua*, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, heeft de milieubeleids-overeenkomst haar nut reeds bewezen. De overeenkomst is wel voor verbetering vatbaar : er moet naar oplossingen worden gezocht voor de in het evaluatieverslag aangehaalde knelpunten. De bedoeling moet volgens de minister zijn om in nieuwe onderhandelingen tot een striktere overeenkomst te komen.

De heer *Jos Bex* pleit ervoor de volledige verantwoordelijkheid bij de producenten van banden te leggen. Het zijn de producenten die moeten instaan voor de inzameling van de banden en de inning van de bijdrage op de ingeleverde afvalbanden. Dit is geen taak voor de gemeenten. Het huidige systeem is niet correct omdat de garagisten en bandencentrales volledig vrij kunnen beslissen over de vergoeding die ze vragen en omdat er geen duidelijkheid is over de aanwending van die bijdragen. Het is bijvoorbeeld niet geweten of de ingeleverde band, waarvoor de consument een bijdrage heeft betaald, niet opnieuw op de markt wordt gebracht in plaats van te worden verwijderd. Volgens de heer Bex moet de volledige kost die verbonden is aan de inzameling en verwerking van de afvalbanden, van bij de aanvang door de producent in de prijs worden verrekend. Alle andere betrokken actoren moeten voor het verrichten van eventuele taken door de producent worden vergoed. Ook inzake de controle kan men volgens het lid de eindverantwoordelijkheid bij de producent te leggen.

Een ander voorstel van het lid is dat ook de kosten voor de opruiming van storten met oude autobanden volledig worden gedragen door de producenten.

De heer *Jos Bex* pleit tegen het heffen van (nieuwe) retributies door de gemeenten op afvalstromen waarvoor er MBO's bestaan. De kosten moeten worden gedragen door de producent en het is niet aan de gemeenten om deze kosten door te rekenen aan de consument.

De heer *Jef Van Looy* wijst er op dat gemeenten met een goed uitgebouwd containerpark afvalbanden aanvaarden en daarvoor een retributie vragen. Het lid benadrukt dat, om sluikstorten te vermijden, de burger steeds ergens terecht moet kunnen met afgedankte producten. De retributie die op het containerpark wordt gevraagd, moet volgens het lid wel wat hoger liggen dan de bijdrage die door de garagist en de bandencentrale wordt gevraagd.

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* verwijst naar de snelle goedkeuring van de MBO Afvalbanden op het einde van de vorige legislatuur, ondanks de negatieve adviezen van de Mina-Raad en de SERV. Het lid vraagt of bij de evaluatie rekening werd gehouden met die negatieve adviezen.

Volgens het lid is de door de consument te betalen bijdrage tegenstrijdig met het algemeen principe van de aanvaardingsplicht, zoals opgenomen in het afvalstoffendecreet en Vlarea.

Dat principe houdt in dat de eindverkoper wanneer de consument een product aanschaft, het overeenstemmende product waarvan de consument zich ontdoet, gratis in ontvangst moet nemen. De doelstelling van de aanvaardingsplicht is precies het leggen van minstens de financiële verantwoordelijkheid van het proces van inzameling tot en met verwerking van de afvalstromen bij de producent van de goederen. Dit valt niet te rijmen met het opleggen van een bijdrage in hoofde van de consument. De vraag dringt zich ook op wat er gebeurt met de bijdragen die gevraagd worden door de eindverkopers van banden en waarom er geen fonds is opgericht.

Mevrouw Van den Eynde pleit voor een sterke impuls voor de loopvlakvernieuwing om de doelstelling van 25 percent te bereiken. Het bereikte resultaat zou kunnen worden gekoppeld aan een financiële clause in de overeenkomst. Ook aan preventie moet meer aandacht worden besteed. De overeenkomst moet ook alle soorten afvalbanden tot voorwerp hebben.

Dat het inzamelresultaat meer dan 100 percent bedraagt, toont volgens mevrouw Van den Eynde aan dat het opvolgingssysteem niet deugt. Waarschijnlijk geven de cijfers een te rooskleurig beeld omdat

een aantal oude stocks zijn opgeruimd. Het lid heeft ook vragen bij het feit dat Recytyre als afvalbeheersorganisatie zelf over haar partners (gehomologeerde operatoren) beslist, waardoor een aantal operatoren niet zijn erkend. Volgens het lid kan dat ook gedeeltelijk de slechte resultaten inzake loopvlakvernieuwing verklaren. Er moet naar worden gestreefd alle mogelijke actoren op het terrein bij de overeenkomst te betrekken.

Mevrouw Van den Eynde besluit dat de huidige overeenkomst en het huidige inzamelsysteem niet voldoen en op zijn minst aan een grondige herziening toe zijn.

De heer *Erik Matthijs* stelt dat de MBO grondig moet worden bijgestuurd. Een betere registratie is noodzakelijk. De wanverhouding tussen de hoeveelheid op de markt gebrachte en het aantal ingezamelde afvalbanden roept vraagtekens op over de efficiëntie van het registratiesysteem.

De spreker merkt verder op dat de consument nu vaak twee keer betaalt : bij de aankoop van een nieuwe band, waarbij een bijdrage voor de toekomstige verwerking in de kostprijs is verrekend, en daarnaast de bijdrage of de retributie voor de inzameling van de oude afvalband. Het verdient de voorkeur dat de milieubijdrage gestort wordt in een fonds dat instaat voor de financiering van een betere registratie, sturing en werking, naar het voorbeeld van de andere milieubeleidsovereenkomsten. Op basis van de juiste conclusies en met degelijke oplossingen voor de genoemde knelpunten, kan men ook tegemoet komen aan de verzuchtingen en het ongenoegen in de sector.

De heer Matthijs stelt tot slot dat volgens deskundigen de doelstelling van 25 percent loopvlakvernieuwing niet realistisch is. Op basis van wetenschappelijk onderbouwde cijfers moet een haalbare doelstelling worden vastgesteld.

De heer *Geert De Roover* van de OVAM beaamt dat de 25 percent voorgeschreven loopvlakvernieuwing een uitdaging is. Er moet een duidelijk onderscheid gemaakt worden tussen de banden voor personenwagens en de andere banden, bijvoorbeeld voor vrachtwagens. Voor banden van personenwagens is de 25 percent niet haalbaar. Ten aanzien van vrachtwagenbanden, is er een markt voor : er zijn voorbeelden gekend van transportfirma's die contracten hebben gesloten inzake loopvlakvernieuwing, waaruit dus een hoger percentage loopvlakvernieuwing voortvloeit. Ook inzake recyclage moet de markt op een realistische wijze benaderd worden.

– Aanvaardingsplicht en kosten

Minister *Vera Dua* concludeert dat de in de commissie geformuleerde opmerkingen grotendeels aansluiten bij de opmerkingen van Mina-Raad en SERV in hun eerdere adviezen.

Ook het voorstel van resolutie van de heer Johan Malcorps is geïnspireerd door deze adviezen (zie deel III van dit verslag).

Volgens de minister staat vast dat de uitbreiding van het toepassingsgebied van de overeenkomst het voorwerp van besprekingen zal uitmaken. Wat betreft de kosten, is het in het algemeen de bedoeling te komen tot een internalisering van de milieukost door de producent, die de kost uiteraard gaat doorrekenen in de verkoopprijs. Dat is een logisch principe in het mechanisme van de vrijemarkteconomie, waar ook de concurrentie in de prijsvorming blijft spelen.

Met het huidige systeem krijgt men echter geen beeld van de mate waarin bij de aankoop van een nieuwe band er al een doorrekening is van de (toekomstige) inzamel- en verwerkingskosten. Op het einde van de keten is er een retributie verschuldigd, wat in tegenstrijd is met de filosofie van de milieubeleidsovereenkomsten. Een meer sluitende regeling, bijvoorbeeld door de oprichting van een fonds, dringt zich volgens de minister op.

De heer *Geert De Roover* van de OVAM stelt dat retributies aangerekend worden in bepaalde gemeentelijke containerparken voor de afvalbanden, waar geen vervanging door de aankoop van nieuwe banden tegenover staat. Aangezien er in het huidige systeem geen centraal fonds is voor de inzameling van banden en een systeem van financiering dus ontbreekt, worden er retributies geheven. Indien er een fonds komt met een afdoende financiering, kunnen volgens de spreker de retributies wegvallen. Op het moment van de verkoop van nieuwe banden zal dan een bijdrage moeten worden aangerekend, zoals ook gebeurt bij batterijen en sinds kort bij elektrische en elektronische apparaten. Een financiering is noodzakelijk omdat niet alle bedrijven reserves hebben opgebouwd in het kader van de aanvaardingsplicht. Uiteindelijk worden alle kosten doorgerekend aan de consument. In ieder geval is duidelijke communicatie een absolute noodzaak.

De heer De Roover bevestigt dat het toepassingsgebied van de MBO moet worden uitgebreid naar andere soorten afvalbanden. Een discussiepunt bestaat ten aanzien van de bestaande voorraad aan

afgedankte afvalbanden. In de sector bestaat weinig enthousiasme om de kosten van de verwijdering zelf te dragen.

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* wijst op de verantwoordelijkheid van de sector, want het gaat om door de sector geproduceerd afval. Zijn de producenten op grond van het afvalstoffendecreet en Vlarea niet verantwoordelijk ?

De *minister* stelt dat een afvalstroom ook moet kunnen worden gealloceerd aan een bepaalde producent. Concreet moet worden nagegaan welke producenten voor welbepaalde voorraden afgedankte banden verantwoordelijk zijn. De producenten hebben vroeger de kost voor de verwijdering niet ingerekend en hebben daartoe doorgaans geen reserves opgebouwd. Het zou volgens de minister niettemin interessant zijn om het probleem van de oude stocks van afvalbanden in de besprekingen van de overeenkomst op te nemen.

De heer *Jos Bex* merkt op dat bij nieuwe milieubeleidsovereenkomsten het systeem zodanig sluitend moet zijn, dat er geen nieuwe afvalbergen ontstaan van wat nieuw geproduceerd is. Het is telkens de sector die voor die producten de volle verantwoordelijkheid moet dragen.

De heer *Geert De Roover* merkt op dat de verantwoordelijkheid niet altijd berust bij de producenten, omdat de historische stocks vaak aan andere actoren te wijten zijn. De heer Bex repliceert dat door de verantwoordelijkheid bij de producenten te leggen, de producenten hun controletaak zullen waarnemen en zullen proberen om parallelle circuits uit te schakelen.

De heer *Jef Van Looy* vraagt of een bijdrage in een MBO kan opgenomen worden, als in het afvalstoffendecreet wordt bepaald dat de aanvaardingsplicht gratis is. De heer De Roover antwoordt dat volgens juridische adviezen het gratis karakter van de aanvaardingsplicht overeenkomstig artikel 10 van het afvalstoffendecreet en Hoofdstuk 3 van Vlarea, niet uitsluit dat een heffing wordt gevraagd bij de aankoop van een nieuw product.

– Studie

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* informeert naar de resultaten van een lopende studie over de evaluatie van de verschillende MBO's. De studie zou kritisch zijn voor de milieubeleidsovereenkomst Afvalbanden.

Minister *Vera Dua* antwoordt dat in het kader van een evaluatiestudie van de OVAM wordt nagegaan voor welke afvalstromen er MBO's kunnen worden gesloten om aan de aanvaardingsplicht te voldoen. Wanneer de studie is afgerond, zal het verslag aan de commissie worden bezorgd.

– Conclusie

De heer *Jacques Timmermans*, voorzitter, besluit uit de bespreking van het evaluatieverslag dat de commissie een duidelijk signaal moet geven dat de milieubeleidsovereenkomst Afvalbanden moet worden bijgestuurd.

Door de heer *Johan Malcorps* werd met dat doel een voorstel van resolutie ingediend, waarin aanbevelingen worden gedaan en waarin aan de Vlaamse regering wordt gevraagd de milieubeleidsovereenkomst te heronderhandelen met Recytyre en met andere eindverkopers, tussenhandelaars en producenten van afvalbanden.

Volgens mevrouw *Marleen Van den Eynde* is dit niet voldoende. De commissie moet volgens het lid bezwaar aantekenen tegen het voortzetten van de overeenkomst en dit aan de plenaire vergadering voorleggen, zodat het Vlaams Gewest de overeenkomst dient op te zeggen.

De voorzitter stelt vast dat dit voorstel van mevrouw Van den Eynde geen steun vindt bij de andere aanwezige commissieleden.

III. BESPREKING VAN HET VOORSTEL VAN RESOLUTIE

III.1. Toelichting

Mevrouw Isabel Vertriest licht het voorstel van resolutie betreffende de bijsturing van de milieubeleidsovereenkomst Afvalbanden toe.

Bij de overwegingen wordt verwezen naar de opmerkingen van de OVAM in het evaluatieverslag en naar de eerdere adviezen van Mina-Raad en SERV.

Er wordt met aandrang aan de Vlaamse regering gevraagd om werk te maken van een aantal aanbevelingen :

- de uitbreiding van het toepassingsgebied van de huidige milieubeleidsovereenkomst naar alle afvalbanden en alle producenten ;

- een uitzuivering van de gerapporteerde cijfers inzake opgehaalde en verwerkte banden ;
- het opleggen van strikte voorwaarden zodat de doelstelling van de loopvlakvernieuwing van 25 percent effectief gehaald zou kunnen worden ;
- het vastleggen van nieuwe doelstellingen inzake preventie, loopvlakvernieuwing en nuttige toepassing tegen 2005, met een aparte doelstelling voor materiaalrecyclage ;
- een sluitende regeling in verband met de milieukost bij aankoop ;
- het voorzien in financiële verantwoordelijkheid voor Recytyre voor de inzameling en verwerking van afvalbanden die op containerparken worden ingeleverd ;
- voldoende middelen en personeel voor het handhavingsbeleid ;
- het bij uitvoeringsbesluit strikt vastleggen van de voorwaarden van toekomstige rapportering.

Daartoe wordt aan de Vlaamse regering gevraagd de bestaande milieubeleidsovereenkomst te heronderhandelen met Recytyre en andere eindverkopers, tussenhandelaars of producenten die onder de aanvaardingsplicht voor rubberbanden vallen, zoals omschreven in Vlarea.

III.2. Wijziging van de tekst

De amendementen zijn gepubliceerd in *Parl. St.* VI. Parl. 2000-2001, nr. 780/2.

Amendement nr. 1 van de heren Erik Matthijs en Jef Van Looy strekt ertoe in de eerste streep, 6°, d), een zinsnede toe te voegen. De indieners willen in de overweging duidelijk maken dat niet alleen het verhalen van de kost van de inzameling en verwerking op de consument onvoldoende duidelijk is geregeld, maar dat zelfs de indruk ontstaat dat de consument twee keer betaalt. Bovenop de internalisering van de kost van de latere verwerking van de afvalband wordt een milieubijdrage aangerekend, die sterk verschilt van eindverkoper tot eindverkoper.

De heer Jos Bex pleit ervoor de tekst van het voorstel van resolutie te behouden. Het probleem vloeit voort uit het feit dat er momenteel geen internalisering van de milieukost is en geen duidelijke verrekening in de kostprijs, waardoor de eindverkopers willekeurige bedragen aanrekenen aan de

consument. Verder wijst het lid op amendement nr. 4 van de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobback, Johan Malcorps en Jos Bex bij 1°, e) in de tweede streep, waarin een sluitende regeling wordt gevraagd op het niveau van de producent in verband met de milieukost die de consument bij aankoop dient te betalen voor de toekomstige verwerking van nieuw aangekochte banden.

Het amendement nr. 1 van de heren Matthijs en Van Looy wordt verworpen met 7 stemmen tegen 4.

Amendement nr. 2 van de heren Erik Matthijs en Jef Van Looy strekt ertoe in de tweede streep, 1°, c) te vervangen door een bepaling die stelt dat in de beheersovereenkomst het percentage loopvlakvernieuwing per voertuigcategorie duidelijk wordt vastgelegd. De indieners stellen dus voor dat van de algemene doelstelling van 25 percent loopvlakvernieuwing wordt afgestapt.

De heer Jef van Looy verantwoordt het amendement door de vaststelling dat loopvlakvernieuwing niet haalbaar is voor banden bestemd voor personenwagens en kleine bestel- en vrachtwagens wegens het licht gestel van die banden. Banden voor grote vrachtwagens hebben een steviger raamwerk en daarom wordt wel aan loopvlakvernieuwing gedaan, maar voornamelijk omdat het veel goedkoper is dan nieuwe banden. Het lid heeft vragen bij de kwaliteit van de loopvlakvernieuwing en de veiligheid van de vernieuwde banden. Daarom stellen de indieners voor dat er per categorie van voertuig over percentages wordt onderhandeld.

De heer Erik Matthijs benadrukt dat de voorgeschreven loopvlakvernieuwing haalbaar moet zijn en dat de percentages wetenschappelijk onderbouwd moeten zijn.

De heer Johan Malcorps laat opmerken dat aan de doelstellingen niet kan worden gesleuteld zonder dat Vlarea wordt gewijzigd. Het lid erkent dat er een duidelijk verschil is tussen het hergebruik van autobanden en vrachtwagenbanden. De loopvlakvernieuwing van vrachtwagenbanden is economisch rendabel voor bijna 100 percent. Daarom moet vooral de loopvlakvernieuwing van autobanden worden aangemoedigd. De Vlaamse overheid zou hierin een voorbeeldrol kunnen vervullen.

Verder stelt het lid dat er in feite geen ernstig cijfermateriaal over beschikbaar is. In Italië zou een score van 30 percent loopvlakvernieuwing behaald zijn. In ieder geval moet in België meer mogelijk zijn dan de huidige 1 procent. Als bij evaluatie zou blijken dat de doelstelling inderdaad te hoog ge-

grepen is, kan in de toekomst nog altijd een lager percentage worden overeengekomen. Met het oog op de veiligheid, moet een bepaalde minimale dikte van de band gewaarborgd zijn.

Het amendement nr. 2 van de heren Matthijs en Van Looy wordt verworpen met 7 stemmen tegen 4.

Amendement nr. 3 van de heren Matthijs en Van Looy strekt ertoe in de tweede streep, 1°, een d)bis in te voegen. Daarin wordt de Vlaamse regering gevraagd de overheidsdiensten aan te sporen om op maximale wijze gerecycleerde banden of banden met vernieuwd loopvlak te gebruiken.

Het amendement nr. 3 van de heren Matthijs en Van Looy wordt verworpen met 8 stemmen.

Een amendement nr. 4 van de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobback, Johan Malcorps en Jos Bex strekt ertoe in de tweede streep, 1°, e) te vervangen. Aan de Vlaamse regering wordt een duidelijke regeling gevraagd op het niveau van de producent inzake de milieukost die de consument bij aankoop van een band moet betalen voor de toekomstige verwerking.

Het amendement nr. 4 van de heren Lachaert, Tobback, Malcorps en Bex wordt aangenomen met 8 stemmen.

Het amendement nr. 5 van de heren Matthijs en Van Looy strekt ertoe een zinsnede in de tweede streep, 1°, f) in te voegen. Daarin wordt een duidelijke aflijning en verfijning van de taakstelling van de vzw Recytyre gevraagd.

Het amendement nr. 5 van de heren Matthijs en Van Looy wordt verworpen met 8 stemmen.

Amendement nr. 6 van de heren Lachaert, Tobback, Malcorps en Bex strekt ertoe aan de tweede streep, 1°, een i) toe te voegen. De Vlaamse regering krijgt de aanbeveling een duidelijke en sluitende regeling uit te werken voor de erkenning van inzamelaars en sorteerdere van oude banden en een code van goede praktijk op te stellen.

Het amendement nr. 6 van de heren Lachaert, Tobback, Malcorps en Bex wordt aangenomen met 8 stemmen.

III. 3 Eindstemming

Het gewijzigde voorstel van resolutie wordt aangenomen met 8 stemmen.

De verslaggever,

Jos BEX

De voorzitter,

Jacques TIMMERMANS

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Het Vlaams Parlement,

– overwegende dat :

- 1° het toepassingsgebied van de milieubeleids-overeenkomst (MBO) Afvalbanden (gepubliceerd in het BS van 12 mei 2000) niet hetzelfde is als dat bepaald in afdeling 3.4 van Vlarea, en dat er met name geen zicht is op de realisatie van de aanvaardingsplicht met betrekking tot banden van motorrijwielen, landbouwtractoren, landbouwmachines en toestellen voor openbare werken ;
- 2° de door Recytyre gemelde ophaalpercentages ver boven de 100 % vragen doen rijzen in verband met mogelijke dubbelstellingen of oneigenlijke tellingen, zoals de inbreng uit illegale of verlaten stocks of de inbreng van afvalbanden afkomstig van de sloop van voertuigen, en dat de opgegeven cijfers dus als voorlopig onvoldoende betrouwbaar moeten beschouwd worden ;
- 3° uit de voorliggende OVAM-evaluatie blijkt dat binnen het Recytyre-systeem de doelstellingen inzake loopvlakvernieuwing absoluut niet gehaald worden (1 % in plaats van 25 %), waardoor één van de centrale doelstellingen van de MBO niet gehaald wordt en binnen hetzelfde systeem blijkbaar ook in de toekomst onhaalbaar blijkt ;
- 4° uit de voorliggende OVAM-evaluatie niet blijkt dat Recytyre op eigen initiatief (cf. artikel 6, § 2, 2°, van de MBO) nieuwe kwantitatieve doelstellingen voor de verwerking en verwijdering van afvalbanden vooropgesteld heeft ;
- 5° de bevoegde gewestelijke diensten onvoldoende middelen kunnen inzetten om de controle op de ophaling en verwerking van afvalbanden, op het niveau van de eindverkopers, te kunnen organiseren ;
- 6° rekening houdend met de adviezen van de SERV en de MINA-Raad op de ontwerp-MBO, het zo blijft dat binnen de bestaande MBO :
 - a) geen bepalingen inzake preventie werden opgenomen (bv. inzake de verhoging van de duurzaamheid van banden of het ver-

lagen van het gehalte aan gevaarlijke stoffen in banden) ;

- b) geen doelstellingen voor de periode na 2000 werden opgenomen ;
 - c) minimale hergebruik- en recyclagedoelstellingen werden weerhouden ;
 - d) het verhalen van de kost van de inzameling en verwerking van afvalbanden op de consumenten onvoldoende duidelijk geregeld is ;
- vraagt met aandrang aan de Vlaamse regering :
- 1° om werk te maken van volgende aanbevelingen :
 - a) de uitbreiding van het toepassingsgebied van de huidige MBO naar alle afvalbanden en alle producenten, om volledig tegemoet te komen aan de aanvaardingsplicht als omschreven in artikel 3.4.3 van Vlarea ;
 - b) een uitzuivering van de gerapporteerde cijfers inzake opgehaalde en verwerkte afvalbanden, en dit in nauw overleg met de OVAM ;
 - c) het opleggen van strikte voorwaarden opdat de doelstelling van 25 % loopvlakvernieuwing, en dat per voertuigcategorie, effectief gehaald wordt ;
 - d) het vastleggen van nieuwe doelstellingen inzake preventie, loopvlakvernieuwing en nuttige toepassing tegen 2005, waarbij tevens een aparte doelstelling wordt vastgelegd voor materiaalrecyclage ;
 - e) het voorzien van een sluitende regeling op het niveau van de producent in verband met de milieukost die de consument bij aankoop dient te betalen voor de toekomstige verwerking van nieuw aangekochte banden ;
 - f) het voorzien in financiële verantwoordelijkheid van Recytyre voor de inzameling en verwerking van afvalbanden die toch nog worden ingeleverd op de containerparken ;
 - g) het voorzien van voldoende middelen en personeel voor het handhavingsbeleid in-

zake de aanvaardingsplicht voor de diverse afvalstromen voorzien in Vlarea ;

h) het bij uitvoeringsbesluit strikt vastleggen van de voorwaarden voor toekomstige rapporteringen inzake de toepassing van de aanvaardingsplicht voor de diverse afvalstromen in het kader van Vlarea ;

i) een regeling uit te werken voor een sluitende erkenning van inzamelaars en sorteerdere van oude banden, waarbij eveneens een code van goede praktijk wordt uitgewerkt ;

2° daartoe de bestaande milieubeleidsovereenkomst te heronderhandelen met Recytyre en andere eindverkopers, tussenhandelaars of producenten die onder de aanvaardingsplicht voor rubberbanden vallen als omschreven in Vlarea.
